

РЕШЕНИЕ

№ 7246

гр. София, 24.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Геновева Йончева

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **8517** по описа за **2023** година докладвано от съдия Геновева Йончева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на М. С. К., чрез адв. И. Т. срещу решение № 1981/28.04.2023 г., постановено по НАХД № 15697/2021 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 133 състав, с което е потвърдено издаденото от началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“ наказателно постановление № 21-4332-008947/28.04.2021 г., с което на касатора са наложени административни наказания „глоба” в размер на 2 000.00 лева и „лишаване от право да управлява МПС” за срок от 24 месеца за извършени нарушения на чл. 174, ал. 3, предл. 1 ЗДвП и чл. 174, ал. 3, предл. 2 ЗДвП.

С жалбата се иска отмяна на първоинстанционното решение, без да се излагат конкретни доводи в тази насока. Решението бланкетно е оспорено като неправилно, необосновано, постановено в нарушение на материалния закон и при съществени нарушения на процесуалните правила. Представяващия касатора адвокат, в съдебно заседание не излага допълнителни съображения, но поддържа жалбата и претендира отмяна на процесното наказателно постановление.

Ответникът – началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“, в депозирано чрез упълномощен юрисконсулт писмено становище, моли жалбата да бъде оставена без уважение. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. – ГРАД, IX-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, с оглед на което е допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

Съставът на районния съд, след анализ на събраните в хода на съдебното следствие писмени доказателства, е установил от фактическа страна, че на 11.04.2021г. около 04:00 часа в [населено място], на [улица] с посока на движение от [улица] към „Околоръстен път“ М. К. управлявал личния си лек автомобил марка „М.“, модел „ЦЛК 200“ с рег. [рег.номер на МПС], като при кръстовището с [улица], бил спрял за проверка от полицейски инспектори към СДВР, Отдел „Пътна полиция“. В хода на проверката след преглед на документите на касатора, контролните органи поискали да извършат проверка на жалбоподателя за наличие на алкохол в издишания от него въздух с Алкотест Дрегер 7510 номер 0133 и проверка за наличието на наркотични вещества и упойващи вещества в слюнката на жалбоподателя с Drugtest 5000 ARLK - 0001. Касаторът отказал извършването на двата теста, като му бил издаден талон за медицинско изследване с номер 080889, съгласно който следвало да се яви във Военно медицинска академия в срок от 45 минути от съставянето на талона, за вземане на кръвни проби за установяване наличието на алкохол и наркотични вещества в кръвта му. Екземпляр от талона за медицинско изследване бил връчен на К. в 04:35 минути срещу подпис. След получаване на същия касаторът удостоверил с подписа си, че отказва да му бъде взета проба за наличие на алкохол и наркотични вещества в кръвта.

При тези обстоятелства срещу М. С. К. е съставен АУАН Серия ГА № 382873 от 11.04.2021 г., в присъствието на свидетел - очевидец на нарушението.

Въз основа на съставения АУАН е издадено и процесното НП, което е потвърдено от СРС с подробни мотиви за правомерност на наложените административни наказания. След анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства съдът е счел, че жалбоподателят е осъществил от обективна и субективна страна съставите на нарушенията по чл. 174, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП и по чл. 174, ал. 3, пр. 2 от ЗДвП, за които е санкциониран

Настоящата касационна инстанция споделя изцяло направения от СРС анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства, тяхната тежест, както и направените от съда изводи относно релевантните по делото факти, като на основание чл. 221, ал. 2 АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН препраща към тях.

Съгласно разпоредбата на чл. 174, ал. 3 ЗДвП водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява

моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба 2 000.00 лв.

От събраните по делото доказателства безспорно се установява, че на посочената в НП дата и място, М. К. е бил поканен и е отказал да бъде тестван за употреба както на алкохол, така и на наркотични вещества и техните анализи. Отказите са надлежно удостоверени, а по същество не се оспорват от касатора. Съставът на районния съд е обсъдил поотделно и в съвкупност всички събрани в хода на съдебното следствие доказателства и доказателствени средства и е мотивирал извод за безспорна установеност на нарушенията по чл. 174, ал. 3, пр. 1 и пр. 2 ЗДвП. При анализът на доказателствата не е допуснато нарушение на процесуалните правила и съдът не е допуснал превратно тълкуване на правната значимост на отделните доказателства.

Съгласно задължителното тълкуване на чл. 174, ал. 3 ЗДвП, дадено в Тълкувателно решение № 13 от 20.12.2021 г. по тълк. д. № 1/2021 г., ОСС на ВАС I и II колегия, отказите по чл. 174, ал. 3 от Закона за движението по пътищата на водач за извършване на проверка за наличие на алкохол и/или наркотици в кръвта са две самостоятелни административни нарушения, като в този случай е приложима нормата на чл. 18 от Закона за административните нарушения и наказания. Съгласно тази разпоредба, когато с едно деяние са извършени няколко административни нарушения или едно и също лице е извършило няколко отделни нарушения, наложените наказания се изтърпяват поотделно за всяко едно от тях.

В случая съответно на действащото материално право са определени наказанията на касатора и при липса на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, СРС е достигнал до правилен извод за законосъобразност на процесното наказателно постановление.

При този изход на спора основателна се явява претенцията на процесуалния представител на ответника, на когото се дължат разноски под формата на юрисконсултско възнаграждение. На основание чл. 63д, ал. 1 и 4 ЗАНН М. С. К. следва да бъде осъден да заплати в полза на Столична дирекция на вътрешните работи сума в размер на 80 лв., определена на основание чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1-во АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд – София-град, IX-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1981 от 28.04.2023 г., постановено по НАХД № 15697/2021 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 133 състав.

ОСЪЖДА М. С. К. да заплати по сметка на Столична дирекция на вътрешните работи сума в размер на 80 (осемдесет) лева, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.